

Boligministeren (Hastrup): Jeg vil gerne takke udvalget for et godt arbejde, for en enstemmig betænkning og tiltrædelse af de ændringsforslag, som foreligger i udvalgsbetænkningen. Jeg skal kun ganske kort, idet jeg forstår, der vil blive anledning til en fornyet udvalgsbehandling imellem anden og tredje behandling, omtale et par af de ting, som har været fremdraget her under anden behandling.

Hr. Kaj Andresen spurgte, hvordan tilsagnsrammen på de 77 mill. kr. skulle opfattes. Jeg tror, jeg kan besvare hr. Kaj Andresens spørgsmål derhen, at de 77 mill. kr. ikke er øremærkede, men kan bruges til ethvert formål, som er nævnt i saneringsloven.

Hr. Kaj Andresen rejste dernæst spørgsmålet om forholdet imellem lånemidlerne og tilskudsmidlerne. Man kan egentlig ikke sige, at der er et normalforhold, udtrykt i en vis brøk, imellem statslån og statstilskud til en sanering. De enkelte saneringer, som vi har med at gøre, viser ret betydelige forskelligheder i så henseende. Men jeg erkender, at det kan være rimeligt at drøfte dette spørgsmål, og jeg forstår da også, at det er et af dem, der vil blive fremdraget under den fornyede udvalgsbehandling. Den forhøjelse af lånesummen, som her finder sted, skaber naturligvis et nyt forhold imellem disse to tal, end vi tidligere har haft i saneringslovgivningen.

Endelig spurgte hr. Kaj Andresen mig om tilskudsreglerne, for så vidt angik rokeringen. Det er jo sådan, at efter den bestående saneringslov kan kommunalbestyrelserne yde huslejetilskud til de husstande, som bliver ramt af en sanering, og disse tilskud kan gives for en periode af 5 år. Staten refunderer halvdelen af huslejetilskuddene. Det er således op til kommunerne at tage stilling til, i hvilken udstrækning der skal ydes huslejetilskud, og der er i og for sig ikke af den grund nogen anledning til at foretage ændringer i saneringsloven. Jeg er selvfølgelig villig til også at drøfte dette spørgsmål med udvalget. Men det forekommer mig, at en

ordning, som skulle gå ud på, at man skulle yde tilskud til alle, der deltog i en rokering; kunne blive meget kompliceret at administrere og måske også føre til nogle uheldige konsekvenser. Jeg vil i og for sig henstille til kommunerne, at de er opmærksomme på disse regler i lovgivningen, og jeg vil i øvrigt henlede folketingets opmærksomhed på, at der nu er indført regler om, at hver femte ledige bolig i det almennyttige byggeris ældre afdelinger skal stilles til rådighed for saneringsramte. Også det vil bidrage til at afhjælpe rokeringsproblemet.

Fru Lis Møller og andre var inde på de ændringsforslag, som vedrører den såkaldte midlertidige husning, og såvel hr. Sigsgaard som hr. Kai Moltke, forstod jeg, var ret reserverede over for disse ændringsforslag. Må jeg sige, at det ikke er uden betænkeligheder, at vi i boligministeriet er fremkommet med disse ændringsforslag i folketingsudvalget. Jeg tror heller ikke, det er uden betænkeligheder, at folketingsudvalget har tiltrådt dem, for der kan i dette som i så mange andre spørgsmål føres vigtige argumenter både for og imod. Et af de argumenter, man har fremhævet, er, at ved disse bestemmelser kan man sinke saneringen — det er også nævnt under debatten her i dag. Personlig deler jeg ikke den opfattelse. Jeg kan godt se, at det kan skabe nogle vanskeligheder visse steder, men i andre forhold kan det bidrage til at hjælpe samfundet og saneringsselskaberne til hurtigere at erhverve ejendomme, som senere skal underkastes nedrivning. Og én ting står mig i hvert tilfælde ganske klart, og det er, at lovforslaget, som det nu udformes, vil kunne bidrage til, at man lader være med at foretage nedrivninger — det er jo ikke alene kondemnerede ejendomme, det drejer sig om — alene for at undgå ubehaget ved at have dem stående. Det kan der godt nævnes eksempler på, måske ikke så meget specielt i forbindelse med saneringsaktivitet, men, som det er nævnt i bemærkningerne til ændringsforslaget, hvor det drejer sig om nedrivning af ejendomme i forbindelse med